

Op het platteland in Peru heerst veel armoede. Vooral kinderen lijden hieronder. Ze zijn ondervoed en worden verwaarloosd door hun ouders. Partnerorganisatie Asociación Bartolomé Aripaylla (ABA) ondersteunt kinderen en (pleeg)gezinnen in de Ayacucho regio, in het zuiden van Peru, met een totaalprogramma van begeleiding, activiteiten, voedingsverbetering en bewustwording. In 2008 konden 296 kinderen worden geholpen.

Sociale problemen

De boerengemeenschappen in Ayacucho liggen geïsoleerd en hebben nauwelijks voorzieningen op het gebied van onderwijs en gezondheidszorg. In de jaren tachtig en negentig was de regio het bolwerk van de guerrillabeweging 'Het Lichtend Pad', dat de bestaande orde omver wilde werpen. De organisatie stond bekend om haar brute, gewelddadige acties, onder andere tegen boerenfamilies. Duizenden mensen kwamen om en veel kinderen werden wees. Onbegrip, wraak en frustraties zijn nog steeds waarneembaar binnen de boerengemeenschappen.

Veel dorpen kampen met sociale problemen: vaders die hun kind in de steek laten, ouders die hun kind mishandelen en het verdwijnen van de sociale controle en het solidariteitsgevoel dat vroeger bestond tussen de inwoners.

Het project 'Wachka Warmakuna' de benaming voor verweesde en in de steek gelaten kinderen en jongeren is er op gericht om de

levensomstandigheden van de kinderen en jongeren in twaalf dorpen in de Ayacucho regio te verbeteren. De activiteiten van partnerorganisatie ABA richten zich vooral op gemeenschaps-ondersteuning in de vorm van agrarische productie, behoud van tradities en conflictbeheersing.

De lokale projectpartner

ABA zet zich sinds 1991 in voor de plattelandsgemeenschappen in de Ayacucho regio. De organisatie richt zich op weeskinderen en alleenstaande moeders of grootouders die de zorg voor hun kleinkinderen op zich moeten nemen en hierbij hulp hard nodig hebben. Ook probeert ABA de sociale structuren binnen de

verschillende dorpen op het platteland in Ayacucho te herstellen. Hierbij wordt de nadruk gelegd op oude samenwerkingsverbanden en de verantwoordelijkheid van de gemeenschap voor de zwakkeren uit het dorp. Terre des Hommes steunt de organisatie sinds 1998.

Resultaten 2008

In 2008 werden 194 (pleeg)families geholpen die in totaal 296 verweesde en/of in de steek gelaten kinderen onder hun hoede hadden. Eén familie telt gemiddeld 4 familieleden. In negen van de tien families staat een vrouw aan het hoofd: 86 alleenstaande moeders, 36 grootmoeders en 25 weduwen. Bij de rest van de families zijn dit tantes en zusjes.

Van de 296 kinderen uit het project volgden 288 het afgelopen jaar onderwijs: van kleuterschool, basisonderwijs, middelbaar onderwijs tot een vervolgopleiding. Drie kinderen verlieten school door familieproblemen. Aan het einde van het schooljaar was slechts één procent van de kinderen afgehaakt. Vorig jaar was dit nog drie

procent: een goede vooruitgang. Het lage percentage schoolverlaters is naast de activiteiten van de projectpartner ook te danken aan de groeiende betrokkenheid en discipline van de kinderen. Ze willen hun ouders, de overheid en zeker ook de projectpartner niet teleurstellen. Twee kinderen studeerden cum laude af, waardoor ze toegang kregen tot de universiteit en een studiebeurs.

Van de 194 (pleeg)gezinnen hebben 62 een kleine boerenonderneming: ze produceren kaas of honing, verbouwen groenten of houden kippen of cavia's. Ze gebruiken hiervoor een klein startkapitaal, dat onder de groep rouleert. Hoewel een aantal ondernemingen aardig loopt, zorgt het over het algemeen nog niet voor voldoende inkomen. Tien gezinnen lukte het wel om hun activiteiten rendabel te maken.

De families werken onderling goed samen, zo er is er geen sprake van competitie of egoïsme. Door deze solidaire samenwerking produceerden de families in 2008 gemiddeld 606 kilo aan voedsel in hun kleine ondernemingen. De groep weduwen had vorig jaar de grootste oogst met maar liefst

1.234 kilo. Steeds meer vrouwen verbeteren hun productie en werken ook op het land, hetgeen voorheen alleen door de mannen werd gedaan. Hierdoor kunnen de vrouwen niet alleen hun gezin beter voeden, maar het helpt hen ook uit hun traditionele, ondergeschikte rol te komen.

Elk seizoen kent specifieke (traditionele) groenten en vruchten, die de families verbouwen en waar ze van leven. Om ervoor te zorgen dat de families ook tussen december en februari, wanneer voedsel schaars is, te eten hebben, richt het project zich ook op het zaaien van groenten zoals aardappelen en bonen.

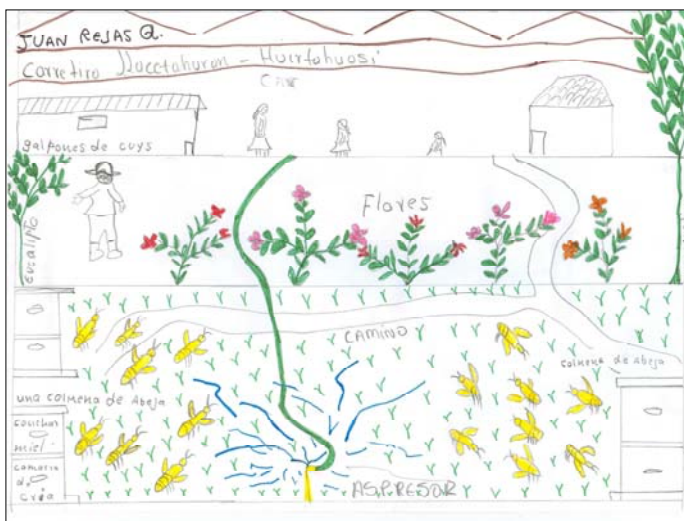
Naast het verbouwen van gewassen, wordt er vee gefokt. Het project ondersteunt de families hierbij door gras, veevoer en gereedschap (voor bijvoorbeeld reparaties van hekwerk) beschikbaar te stellen. Ook is er begeleiding om ervoor te zorgen dat de families elkaar helpen. Door het

fokken van vee is de consumptie van vlees, melk en kaas toegenomen: producten die waardevolle voedingsmiddelen bevatten. Melk en kaas zijn inmiddels ook bronnen van inkomsten voor een aantal families.

Het leven van de kinderen en hun (pleeg)ouders/verzorgers is, zeker in vergelijking met hun situatie bij aanvang van het project, verbeterd doordat in hun behoeften aan eten, onderwijs gezondheidszorg en kleding kan worden voorzien. Ze kunnen nu beter met woede en conflicten omgaan en zijn mentaal sterker. Dit is ook goed voor hun zelfvertrouwen. Om deze stijgende lijn vast te houden, maken evaluatiewerkshops met families en overheidsinstanties deel uit van de activiteiten van het project. In deze workshops wordt onder meer de productie van de (pleeg)gezinnen bekeken.

Kind in beeld

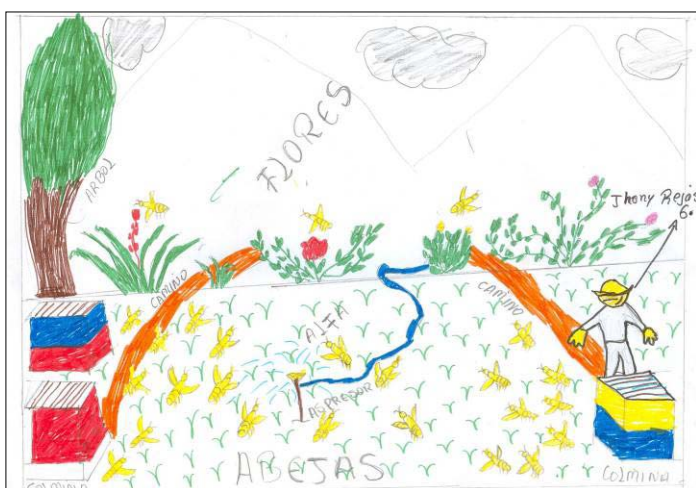
“Mijn naam is Jhony Rejas Galindo en ik ben 13 jaar oud. Ik zit in het eerste jaar van het middelbaar onderwijs. Sinds mijn vijfde helpt het project ‘Wakcha Warmakuna’ mij.

Tot mijn zesde woonde ik bij mijn moeder en opa en oma. Het project hielp ons toen door onder andere het oude grasdak van ons huis, waar de regen doorheen sijpelde, te vervangen. Nu woon ik bij mijn vader, mijn stiefmoeder en vijf stiefzusjes. Samen met mijn vader ga ik naar de workshops, bijeenkomsten en festivals van het project. Hierdoor ben ik heel verantwoordelijk geworden, ik ben de oudste en ook een jongen.

Tegenwoordig maakt mijn familie deel uit van de groep die zich bezig houdt met de productie van honing. Hierbij helpen we elkaar onderling. Met behulp van het project hebben we een bijenkorf gemaakt en leerden we hoe je bijen houdt. Bijen houden is erg spannend. Toen we de bijen net hadden, kon ik echt uren naast de korf zitten en de bijen naar binnen en buiten zien gaan. Onlangs hebben we voor het eerst geoogst: drie emmers van dertig liter!

Tegenwoordig hebben we acht korven. We verkopen de honing of ruilen het voor maïs, gerst of ander eten. In de workshops van ABA hebben we het onder meer over hoe je je product verkoopt. Ik droom ervan om te gaan studeren en professionele bijenhouder te worden. Mijn vader wil ik ook dat zijn kinderen gaan studeren. Door het project heb ik geleerd dat we dromen moeten hebben en dat je deze kunt laten uitkomen. Kijk maar naar de twee studenten uit het project die nu naar de universiteit gaan! Dankzij Terre des Hommes krijg ik de kans om deze droom ook waar te maken”.

- Mei 2009 -

Hartelijk dank

Terre des Hommes dankt u hartelijk voor uw bijdrage. Als u iets extra's voor dit unieke project wilt overmaken kan dat op rekeningnummer 25 25 25 t.n.v. Terre des Hommes in Den Haag onder vermelding van het projectnummer PE – 029A.

www.terredeshommes.nl